

HET WIJDINGSSACRAMENT

(Soort document: Paus Franciscus - Audiëntie)

Paus Franciscus - 26 maart 2014

HET WIJDINGSSACRAMENT

Dierbare broeders en zusters,

We hebben al de gelegenheid gehad om ter sprake te brengen dat de drie Sacramenten van het Doopsel, van het Vormsel en van de Eucharistie samen het mysterie vormen van de "christelijke initiatie", een uniek groot gebeuren van genade dat ons in Christus doet herboren worden. Deze fundamentele roeping hebben allen, als leerlingen van de Heer Jezus, gemeen in de Kerk. Vervolgens zijn er twee Sacramenten die beantwoorden aan twee specifieke roepingen: het gaat over het Wijdingssacrament en het Huwelijk. Ze zijn de twee grote wegen waarlangs de christen van zijn leven een gave van liefde kan maken, naar het voorbeeld van Christus, om zo mee te werken aan de opbouw van de Kerk.

Het Wijdingssacrament, gearticuleerd in drie graden van bisschopsambt, priesterschap en diaconaat, is het Sacrament dat bevoegd maakt tot de uitoefening van het dienstwerk dat door de Heer Jezus aan zijn Apostelen werd toevertrouwd om zijn kudde te weiden krachtens zijn Geest en naar zijn hart. De kudde van Jezus weiden, niet met de macht van de menselijke kracht of op eigen kracht, maar met de kracht van zijn Geest en volgens zijn hart, het hart van Jezus dat een hart van liefde is. De priester, de bisschop, de diaken moet de kudde van de Heer met liefde weiden. Als hij het niet met liefde doet, dient het tot niets. In die zin, verlengen de bedienaren die voor deze dienst gekozen en gewijd worden in de tijd de aanwezigheid van Jezus, als ze het in de naam van God en met liefde doen, in de kracht van de Heilige Geest.

Aan het hoofd van de gemeenschap

- 1 Een eerste aspect. Zij die worden gewijd, worden *aan het hoofd van de gemeenschap* gesteld. "Aan het hoofd" ja, maar voor Jezus betekent dit het eigen gezag ten dienste stellen zoals Hij zelf heeft getoond en aan zijn leerlingen heeft geleerd met deze woorden: "Gij weet dat de heersers der volkeren hen met ijzeren vuist regeren en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen. Dit mag bij u niet het geval zijn; wie onder u groot wil worden, moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, moet slaaf van u wezen, zoals ook de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen." (Mt. 20, 25-28)(Mc. 10, 42-45). Een bisschop die niet ten dienste van de gemeenschap staat, doet het niet goed; een priester die niet ten dienste van zijn gemeenschap staat, doet het niet goed, hij vergist zich.

Hartstochtelijke liefde voor de Kerk

- 2 Een ander kenmerk dat voortvloeit uit de sacramentele eenheid met Christus is de hartstochtelijke liefde voor de Kerk. We denken hier aan de woorden uit de brief aan de Christenen van Efeze waar Paulus zegt dat Christus "de Kerk heeft lief gehad: Hij heeft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen, haar reinigend door het waterbad met het woord. Hij heeft de Kerk tot zich gevoerd als een heerlijke bruid, zonder vlek of rimpel of fout, heilig en onbesmet." (Ef. 5, 25-27). Krachtens de Wijding wijdt de bedienaar zich volledig aan zijn gemeenschap en bemint haar met heel het hart: zij is zijn gezin. De bisschop, de priester

beminnen de Kerk in hun eigen gemeenschap, ze houden in hoge mate van haar. Hoe? Zoals Christus de Kerk bemint. Paulus zal hetzelfde zeggen over het huwelijk: de bruidegom houdt van zijn bruid zoals Christus de Kerk bemint. Het is een mysterie van grote liefde: het priesterlijke dienstwerk en het huwelijk, twee Sacramenten die de weg zijn waarlangs mensen gangbaar naar de Heer gaan.

Verwaarloos de genadegave niet die in u is

- 3 Een laatste aspect. De apostel Paulus drukt zijn leerling Timotheüs op het hart: "*Verwaarloos de genadegave niet die in u is* en die u krachtens een profetenwoord werd geschonken onder handoplegging..." **1 2** . Wanneer men het dienstwerk niet voedt, het dienstwerk van bisschop, het dienstwerk van priester, door het gebed, door het horen naar het Woord van God en door de dagelijkse viering van de Eucharistie en ook door het naderen tot het Sacrament van de Boete, verliest men uiteindelijk het zicht op de ware zin van het eigen dienstwerk en de vreugde die voortkomt uit de diepe verbondenheid met Jezus.

- 4 De bisschop die niet bidt, de bisschop die het Woord van God niet hoort, die niet elke dag celebreert, die niet regelmatig biecht en hetzelfde geldt voor de priester die deze zaken niet doet, uiteindelijk verliezen ze de eenheid met Christus en worden tot een middelmatigheid die de Kerk geen goed doet. Daarom; moeten we de bisschoppen en de priesters helpen te bidden, het Woord van God als dagelijks brood te horen, dagelijks de Eucharistie te vieren en regelmatig te biechten. Dit is zeer belangrijk omdat het gaat over de heiliging van bisschoppen en priesters.

- 5 Ik zou willen besluiten met iets waaraan ik nu denk: wat moet je doen om priester te worden, waar zijn de toegangskaarten tot het priesterschap te koop? Neen. Die zijn niet te koop. Dit is een initiatief dat de Heer neemt. De Heer roept. Hij roept diegene die Hij wil dat ze priester worden. Misschien zijn hier enkele jongeren aanwezig die in hun hart deze roep hebben vernomen, het verlangen om priester te worden, het verlangen de anderen te dienen in de zaken die van God komen, het verlangen om een heel leven ten dienste te staan van de catechese, om te dopen, vergiffenis te schenken, de Eucharistie te vieren, de zieken te verzorgen ... een heel leven lang. Als iemand van jullie dit in zijn hart ervaren heeft, dan is het Jezus die dat bewerkt heeft. Zorgt voor deze uitnodiging en bidt dat ze mag groeien en vruchtbaar zijn in heel de Kerk.

¹ Vgl. 1 Tim. 4, 14

² Vgl. 2 Tim. 1, 6